

Јенс Карстенсен
Алија Муминагик

ГЕОМЕТРИСКИ РЕШЕНИЈА НА НЕКОИ ЗАДАЧИ ПОВРЗАНИ СО АРКУСТАНГЕНСИТЕ

Во оваа работа даваме геометриски доказ на адициона теорема за функцијата arctg (што не е вообичаен доказ) и геометриски решенија на некои задачи за arctg -ите.

Најпрво да се потсетиме за

1. Аркус функции или циклометриски функции ги нарекуваме инверзните функции на тригонометриските функции. Една од тие функции е функцијата аркустангенс.

Дефиниција. Функцијата аркустангенс ја нарекуваме функцијата

$$\operatorname{arctg} = \left(\operatorname{tg}_{\left(-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right)} \right)^{-1}$$

(т.е. инверзната функција на рестрицијата на функцијата tg на интервалот $\left(-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right)$ е аркустангенс функција, во ознака $\operatorname{arctg} x$).

2. Претпоставуваме дека својствата и графикот на функцијата $y = \operatorname{arctg} x$ им се познати на читателите.

3. Исполнето е $\operatorname{tg}(\operatorname{arctg} x) = x = \operatorname{arctg}(\operatorname{tg} x)$.

4. Адициона теорема за функцијата аркустангенс

$$\operatorname{arctg} x + \operatorname{arctg} y = \begin{cases} \operatorname{arctg} \frac{x+y}{1-xy} & , \quad xy < 1 \\ \pi + \operatorname{arctg} \frac{x+y}{1-xy} & , \quad x > 0, xy > 1. \\ -\pi + \operatorname{arctg} \frac{x+y}{1-xy} & , \quad x < 0, xy > 1 \end{cases}$$

Во наредниот дел следува геометриски доказ за равенството

$$\operatorname{arctg} x + \operatorname{arctg} y = \operatorname{arctg} \frac{x+y}{1-xy}.$$

Нека е даден правоаголен триаголник ABE во кој што $\angle A = 90^\circ$, $\overline{AB} = 1$ и $\overline{EA} = x$. Ќе ја продолжиме катетата EA преку точката A до точката D така што $\angle DBA = \beta$ и нека $\overline{AD} = y$ (види цртеж).

Низ точката B повлекуваме права $p \parallel ED$, а во точката D конструираме нормала $n \perp ED$. Пресечната точка на нормалата и правата

p ќе ја означиме со C , а пресечната точка на опишаната кружница k_0 околу триаголникот DBE и таа нормала со F . Ќе ги споиме точките B и E со точката F .

Бидејќи $\angle EDF = 90^\circ$ следува дека EF е дијаметар на кружницата k_0 и заради тоа $\angle FBE = 90^\circ$ (како перифериски агол над дијаметар). Сега имаме

$$\begin{aligned}\angle FBA &= \angle FBE - \angle ABE = 90^\circ - \alpha \\ \angle CBF &= \angle CBA - \angle FBA \\ &= 90^\circ - (90^\circ - \alpha) = \alpha\end{aligned}$$

што значи $\triangle ABE \sim \triangle FCE$ (имаат исти агли), а од таа сличност произлегува дека

$$\begin{aligned}\frac{\overline{EA}}{\overline{AB}} &= \frac{\overline{FC}}{\overline{CB}} \Leftrightarrow \\ \overline{FC} &= \overline{CB} \cdot \frac{\overline{EA}}{\overline{AB}} = (\overline{AB} = 1) = \overline{CB} \cdot \overline{EA} = (\overline{CB} = \overline{DA}) = \overline{EA} \cdot \overline{DA} = xy.\end{aligned}\quad (1)$$

Понатаму,

$$\overline{DF} = \overline{DC} - \overline{FC} = 1 - xy \quad (2)$$

Во триаголникот EAB е исполнето $\operatorname{tg} \alpha = x$, т.е.

$$\alpha = \operatorname{arctg} x, \quad (3)$$

а во триаголникот ADB е исполнето $\operatorname{tg} \beta = y$, т.е.

$$\beta = \operatorname{arctg} y, \quad (4)$$

од каде за триаголникот EDF добиваме

$$\operatorname{tg} \angle DFE = \frac{\overline{DE}}{\overline{FD}} \stackrel{(2)}{=} \frac{x+y}{1-xy}.$$

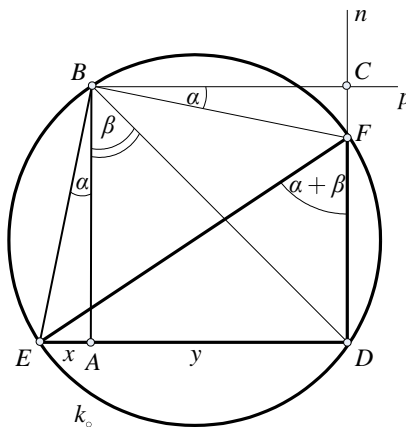
Поради равенството $\angle DFE = \angle DBE = \alpha + \beta$ добиваме

$$\operatorname{tg}(\alpha + \beta) = \frac{x+y}{1-xy},$$

т.е.

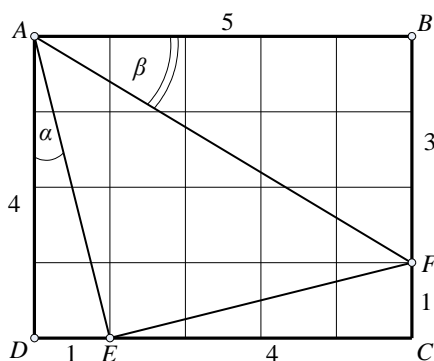
$$\alpha + \beta = \operatorname{arctg} \frac{x+y}{1-xy} \stackrel{(3),(4)}{\Leftrightarrow} \operatorname{arctg} x + \operatorname{arctg} y = \operatorname{arctg} \frac{x+y}{1-xy}.$$

Во наредниот дел следуваат геометриски решенија на некои задачи.

Задача 1. Докажи дека $\arctg \frac{1}{4} + \arctg \frac{3}{5} = \frac{\pi}{4}$.

Решение. Нека $ABCD$ е правоаголник со страни $\overline{AD} = \overline{BC} = 4$ и $\overline{AB} = \overline{CD} = 5$. Точките E и F од страните CD и BC се такви што $\overline{DE} = \overline{CF} = 1$. Лесно се покажува дека триаголникот AEF е правоаголен и рамнокрак ($\angle E = 90^\circ$, $\overline{AE} = \overline{EF}$). Нека $\angle EAD = \alpha$ и $\angle BAF = \beta$ (види цртеж). Според тоа

$$\alpha + \angle FAE + \beta = 90^\circ,$$

и заради равенството $\angle FAE = 45^\circ$, добиваме

$$\alpha + \beta = 45^\circ. \tag{5}$$

Понатаму, $\text{tg } \alpha = \frac{1}{4}$, т.е. $\alpha = \arctg \frac{1}{4}$ и $\text{tg } \beta = \frac{3}{5}$, т.е. $\beta = \arctg \frac{3}{5}$, и конечно

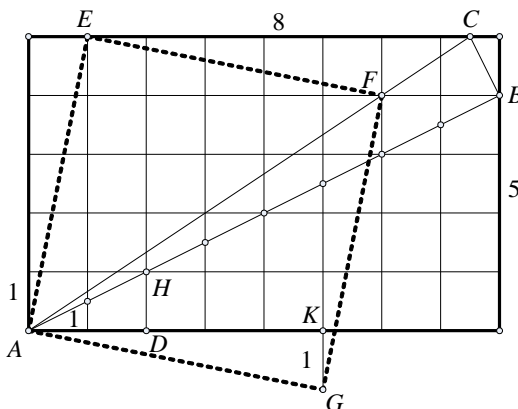
$$\alpha + \beta = \arctg \frac{1}{4} + \arctg \frac{3}{5} \stackrel{(5)}{\Leftrightarrow} \arctg \frac{1}{4} + \arctg \frac{3}{5} = \frac{\pi}{4},$$

што требаше да се докаже.

Задача 2. Докажи дека

$$\arctg \frac{1}{2} + \arctg \frac{1}{5} + \arctg \frac{1}{8} = \frac{\pi}{4}. \tag{*}$$

Решение 1. Формулата (*) прва ја докажал австрискиот математичар Schulz von Strassnitzki (1803-1852), но често се припишува на Zacharias Dase (1824-1861) познат како “човек машина за пресметување”. Таа формула ја користел за пресметување на бројот π на 25 децимали. Следува решение во малку “компримиран” облик.

Од цртежот гледаме дека е исполнето

$$\operatorname{tg} \angle HAD = \frac{1}{2}, \text{ т.е. } \angle HAD = \operatorname{arctg} \frac{1}{2}$$

$$\operatorname{tg} \angle KAG = \frac{1}{5}, \text{ т.е. } \angle KAD = \operatorname{arctg} \frac{1}{5}$$

$$\operatorname{tg} \angle CAB = \frac{1}{8}, \text{ т.е. } \angle CAB = \operatorname{arctg} \frac{1}{8}.$$

Не е тешко да се докаже дека четириаголникот $AGFE$ е квадрат, од каде што добиваме

$$\angle FAG = \angle CAG = 45^\circ = \frac{\pi}{4},$$

Па според тоа

$$\operatorname{arctg} \frac{1}{2} + \operatorname{arctg} \frac{1}{5} + \operatorname{arctg} \frac{1}{8} = \frac{\pi}{4},$$

што требаше да се докаже.

Решение 2. Нека $ABCD$ е правоаголник со страни

$$\overline{AB} = \overline{CD} = 16 \text{ и}$$

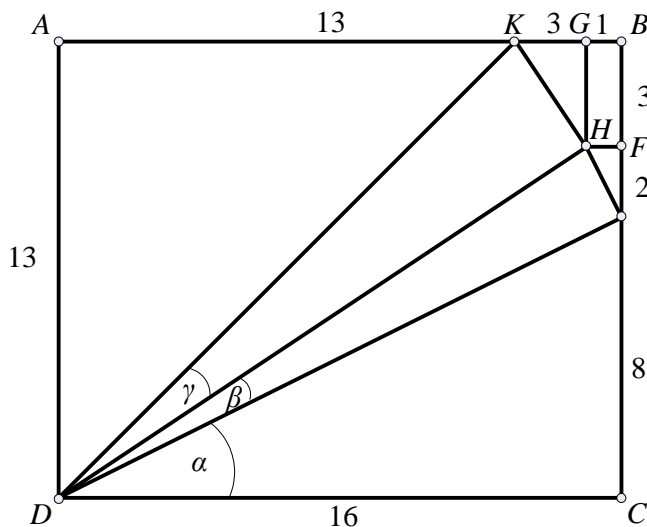
$$\overline{AD} = \overline{BC} = 13.$$

Точките E и F припаѓаат на страната BC при што $\overline{BF} = 3$ и $\overline{FE} = 2$, а точките G и K припаѓаат на страната AB при што $\overline{BG} = 1$ и $\overline{GK} = 2$.

Освен тоа, точката H е избрана на тој

начин што $BGHF$ е правоаголник (види цртеж). Ќе ги повлечеме отсечките DE и EH . Правоаголните триаголници DCE и EFH се слични па според тоа $\angle DEH = 90^\circ$. Сега лесно се добива дека $\overline{DE} = 8\sqrt{5}$, $\overline{EH} = \sqrt{5}$ (според Питагорина теорема за триаголниците DCE и EFH).

Ќе ја повлечеме отсечката DH . Во правоаголниот триаголник DEH имаме $\overline{DH} = 5\sqrt{13}$. Исто така ќе ги повлечеме отсечките DK и HK . Не е

тешко да се провери дека $\overline{DK} = 13\sqrt{2}$ и $\overline{HK} = \sqrt{13}$. Сега, во триаголникот DHK имаме $\overline{DH} = 5\sqrt{13}$, $\overline{HK} = \sqrt{13}$ и $\overline{DK} = 13\sqrt{2}$, при што е исполнето

$$\overline{DH}^2 + \overline{KH}^2 = 25 \cdot 13 + 13 = 26 \cdot 13 = 2 \cdot 13^2 = \overline{DK}^2$$

Според обратната теорема на Питагора, добиваме дека триаголникот DHK е правоаголен. Нека $\alpha = \angle EDC$, $\beta = \angle HDE$ и $\gamma = \angle HDK$. Од правоаголните триаголници $\triangle ECD$, $\triangle HDE$ и $\triangle KHD$ имаме

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{8}{16} = \frac{1}{2}, \quad \alpha = \operatorname{arctg} \frac{1}{2},$$

$$\operatorname{tg} \beta = \frac{\sqrt{5}}{8\sqrt{5}} = \frac{1}{8}, \quad \beta = \operatorname{arctg} \frac{1}{8}$$

$$\operatorname{tg} \gamma = \frac{\sqrt{13}}{5\sqrt{13}} = \frac{1}{5}, \quad \gamma = \operatorname{arctg} \frac{1}{5}.$$

Сега, од равенството $\alpha + \beta + \gamma = 45^\circ$ (зошто?), добиваме

$$\operatorname{arctg} \frac{1}{2} + \operatorname{arctg} \frac{1}{5} + \operatorname{arctg} \frac{1}{8} = \frac{\pi}{4},$$

што требаше да се докаже.

Литература

- [1] Pavković-Veljan, Elementarna Matematika 2, Školska kniga, Zagreb, 1995.
- [2] David Miles, Proof of Machin, Rutherford and Dase in a single Diagram (Mathematics in School, November 2010).
- [3] Hasan Ünal, A Visual Proof of Dasés formula (Mathematics in School, May 2011).
- [4] Jens Carstensen & Alija Muminagić, Arctan-nogle former (Mathematik Magasinet, februar 2012).

Статијата прв пат е објавена во списанието СИГМА на СММ